

Ordføreren for forslagsstillerne (*Aksel Larsen*): Jeg synes ikke, det er helt rimeligt at bebrejde os, at vi er kommet med et lovforslag, og det er slet ikke rimeligt at bebrejde os det på den måde, det ærede medlem hr. Peter Nielsen gør, idet han siger, at vi ønskede at komme først. Det ønskede vi aldeles ikke. Hvis vi havde ønsket at komme først, så var vi naturligvis kommet med vort lovforslag i oktober; men vi var ærlig talt i god tro; vi gik ud fra, at regeringen ville komme med et eller andet forslag i forbindelse med ligningsloven. Det har man lovet på forskellig måde, vi har oplevet det tidligere, og så ville vi vente. Vi var desuden i den situation, at det konservative folkeparti, som dog endnu er et større parti end vort parti, i sit valgprogram konkret havde sagt, at det ville sørge for, at lønmodtagerfradraget og hustrufradraget blev forhøjet, og så tænkte vi, at det kunne jo være, at der var lidt mere end sympati for et sådant forslag fra den side. Vi tænkte, det kunne være, at de konservative ville komme med det. Da det blev os klart, at der ikke kom noget forslag fra regeringen, så mødte vi frem, og nu siger man, det er for sent. Ja, det beklager jeg altså meget, men det skyldes altså, at vi troede for meget på løfterne fra bl. a. regeringen eller regeringspartiet. Og i øvrigt kan jeg egentlig ikke indse, det er for sent, for det ærede medlem hr. Peter Nielsen siger jo selv, at hvad angår hustrufradraget, da kunne det egentlig godt gennemføres. Det behøver bare at vedtages her, så skal ligningsmyndighederne rette sig efter det og ordne det fornødne. Når det ærede medlem erkender, at det er muligt, så er det, i hvert fald hvad den del af forslaget angår, ikke for sent, og så er det ubegribeligt, at det ærede medlem hr. Peter Nielsen siger, at forslaget simpelt hen er teknisk uigennemførligt, når han samtidig for en del af forslagets vedkommende siger, at det er gennemførligt.

Det ærede medlem hr. Peter Nielsen sagde, at lønmodtagerfradraget alt for længe har stået på 400 kr. Det er formodentlig ikke en overbevisning, det ærede medlem har fået under denne debat. Den har han formodentlig haft i flere år. Hvorfor har han og hans parti så ikke foreslået en forhøjelse for længst? Et forslag herom kan altså først

blive behandlet her i tinget, når vi kommer med det. Det gode, det ærede medlem hr. Peter Nielsen vil, det gør han ikke, men det onde, som han ikke vil, det tillader han alligevel fortsætter med at eksistere. Hvis der ikke kommer noget andet godt ud af dette, så kommer der i hvert fald det ud af det, at nu er forslaget rejst, og får vi forslaget i udvalg, nå, ja vel, så er jeg klar over, at så når det ikke at komme i betragtning ved det kommende års skatteligning, men så kommer man ikke uden om det, og jeg vil være meget glad for, at det ligger i et udvalg, for jeg tillader mig fortsat at have visse tvivl med hensyn til den praktiske gennemførlighed af forslagene, hvad angår skattereform, kildeskat og sambeskatning, som er bebudet fra regeringen. Jeg vil blive glædelig overrasket, hvis der kommer brugbare forslag dér, men jeg vil altså gerne se manden, før jeg tager hatten af.

Jeg har ikke spor imod, at de medarbejdende hustruer også får en skattelettelse under en eller anden form, at man får et fradrag dér, som det ærede medlem hr. Hagen Hagensen talte om. Jeg vil blot sige, at det er jo fuldkommen lovligt at stille ændringsforslag fra det konservative folkepartis side, hvis det har nogle ideer i den retning. Hvis man mener, at vi har ramt forkert, når vi siger 800 kr.s lønmodtagerfradrag, så kan man jo komme med et andet tal fra den side, så kan vi diskutere, hvad der er det rigtige, men der må da fremsættes forslag, for at vi overhovedet kan få en diskussion om det.

Hvad angår at der ikke i vort forslag er tillagt hustruen nogen særlig ret til at blive bekendt med selvangivelsen og underskrive den, så er dette i overensstemmelse med den eksisterende ligningslov; den har nemlig nøjagtig samme ordlyd, at hustruen har ret, men ikke pligt til at underskrive, men så tilføjer man, at hun kan gå hen til skattevæsenet og få lov til at se selvangivelsen. Det siger jo, at folketinget, da det vedtog denne formulering om hustruens principielle ret, regnede med, at der kunne være tilfælde, hvor hun af rent praktiske grunde ikke kunne nyde denne ret, altså ikke kunne komme til at underskrive. Vi har ikke ment, at vi på det område kunne foreslå en ændring af ligningsloven, men vi har